

11 Biur Saperów Kolejowych

M. w dnia 3/IV 1942.

2586

W.O.

Kwestjonariusz

Plutonowy Prabak Julian lat 46 funkcjonariusz kolejowy, sonaty drogi pociągu systemem wieżowym i lądującym. Arentowany restalem dnia 21/IX 1940 r. wprost ze Stocznia, a mianowicie, pełniąc służbę ustawniczą na dworcu kolejowym w Szczecinie restalem powiadomiony przez naczelnika biura personelu, który osobiście powiedział mi, aby mi po zakończeniu służby wiceprezesa zgłosić się do N.H.W.D. mnie odebrał restalem wraz z gospodarzem N.H.W.D. batem iż jak zaraz. Wiedziałam wieżowym i po zakończeniu służby będąc w szeregu, wież pomyślał jutro o zasadzie żagodnie z uśmiechem mówiąc mi to nie ma już żadnego dla mnie związku potwierdzając minuty, jednak komicznie dając to relatywnie mniej. Wiceprezesa po zakończeniu służby restalem iż do N.H.W.D. zgłaszać się w biurze gospodarza preprawaturu szkolenia, kierano mi wieżowym i na wstępnie badani pytania, zadebowane do żałych stowarzyszeń ja w Polsce należałam, ja naturalnie mówiącym się preprawem i użyciem nazwiskiem najmniejszym t.j. T.S.L. on zasiąknął do mnie mówiąc iż kłamię gdzie on wie dokładnie do żałych stowarzyszeń należałem, i recytując wyżej notatki, wyciągając mi wieżowym i stowarzyszenia do których należałem, co narzucając pytanie iż tym mówiąc prawda gdzie on i tak wie o mnie wszystko dokładnie jak system i co ogólnie o nich kiedy mówię. Na następne pytanie co żałtem w wojsku Polskim i co rozwój województwem pociągiem kolejowym powiedziałam że tak, naco mię rozwijały w najdynamiczny sposób, mówiąc jak mogłem jako robotnik województwa pociągiem kolejowym robotniczej kłosza nas chcieli wrzucić z pod żarnem polskich panów i t.p. Potem przedłużeniem badaniu przygotowano dopiero do encyklopedego okarienia, a mianowicie zauważono mi sabotar jakoby umyślnie ile informował przytowanych odchodzących z Szczecinem do Świnoujścia, który się cały wykładał promiszy Niemieckim Oberste-Ratami, stato nikt to nie mówiąc w maju 1940 r. przesypane był przez wagon służbowy kolejowy parowozu numer mię winnym sabotarem dano mi paragraf 56-30 i arantowane amicus nastepnie odprawiono do więzienia w Szczecinie gdzie miałem niedzielię rozprawy. Wiedziano mi do celi № 80 cela byta przedmowa jedynie moje było rozbiorowe gdzie dostałem czas mówiącym, pożegnaj jak zobaczę wieżowca wypłata ludzie którzy angażowali mnie na celu, myślącą straszne twarde wybladłe wytrudzone poszczęstne, czekając sklepna a w dalszej kolejności by się postawić nim wieżowcem.

Ponato pozytywem iż do tej nocy, byli tu polacy, ukraińcy, rydze i inni rukarpania, których byli w skarciu mili na celu miby, i inne rasadzony, wyciągle wywoływanie po jednoraz na skarciu, a kogoś miedzy wezwał, wszelkie obity tak iż skoro tylko kogoś wywoływanie zeli to blad i działać se strach ucieczenia go cieka oniecz stępować się okropne krypty bilgi ofiar, i jednymi tą były bardzo marnie.

Dnia 10/11 40 r. wywołano mnie i celu i odprawiono do sądu na rozwarcie, o której mnie zadano za tą samą sprawę trzech jeszcze, a manewruse dyżurnego ruchu Bojanka ukraińca, marynistę Ognistego rolnika, i Kierownika poczty Nowata był to sieret.

Przystąpiono do rozwarcia ja jako najgorsze obyczajem najmniej wyminie kary bo tylko osiem miesiąca przymusowych robót, co dyżurny połtarza roku, marynistę dnia lata, Kierownika poczty jeden rok, po rozwarcie zwolniono mnie do czasu aż mnie zawieszono do allegia przymusowych robót ja uchadowany jest natom iż skorony to uchwała do domu i cieków uroczania. Tak jednakże do dnia 23/11 40 r. tego dnia uchwalono mnie leciać na robotę, tylko do sądu na ponowna rozwarcie gdy poprzedni urok w Moskwie niezawieszono do rozwarcia danałam tylko ja tamtejszych trzech miby.

Narozwarcie prokurator był tem sam co i poprzednio, lecz urok tegoż zarządu o wiele surowszy bo dano mi 2 lata więzienia i trybata przebicienia praw, odrane se suku odprawiono mnie powtórnie do więzienia, gdzie pozostałem do dnia 19/12 1941 r.

Tego dnia wywieziono mnie z transportem do Charkowa. Podróż twarta ciemnym a był to jedno okropne jechanie marni w wagonie wiernie wierniowi skurci, de mas połakow adnieliśmy bardziej wiele rabując i kradając uniesiono skarci, przed sobą daje obyczajem po kawałku chleba po jednej rybie i dure kostki cukru dziennie. Po tego dawano po kubku wody, taki dojek zatrzymy do Charkowa, tu tamte wyjście reaganiczo uchadowano aż rok i zmierzch i odcięcie do więzienia. Wszystkie to zrobiło mnie bardziej marnie wiernie i rekoncentracja, gdy uchodziło okno od dołu były rakiety blaski, lecz jasne gorszego wiernie do natorem, po wejściu na celę była to istna mala strach mimożagraniczników iż w środku otoczeniu jakie roboty tem, byli tu wiernie prowadzili skurci naszych były tu bardziej mało, co za okropne typy bandycie, udawali mi się iemnie i ruszono do klatki drabickich bestii. Twarz rumienieli do nas bowiem i wiele tytlu esterioch, narzucając przygotowanym kota nas skurci i ratując co kierunek iż pochodzą spodziewać się były bardziej niebezpiecznie iż dyżurnatem mili rok dnia iż jeceli ktoś im się przewinie i bili bowiem pięciostria, co mnie najbardziej zdziwiło iż były tu wiele tych agresji i parę milion-

nich chłopców biednych najwyżej dwunastu lat życia. Po przeprowadzonej ewakuacji zaczęły grać w karty o rozbawiane nam recesy, program telewizyjny i reklamy okupantów mierzącego do biskupi, który był programu na nowo zaborów jednym z których prowadził były żerem grający murow. Jednym z tego dnia mieliśmy gdzieś wtedy wyjechać na same dalekie stany chciano nas trwać odjeżdżać na pociągu na głębokim pojeździającym transportem na którym mieliśmy wyjechać po dziesięciominutowym tu pobycie. Dnia 9th 41. wyjechaliśmy z dworca transportem z Charkowa gdzie jedliśmy mięso wieśniczki, w wagonie w którym nie znaleziono była większość sowiecka to tam nam położono straszne dokumenty, dwukrotnie dostarczane jedzenie rano i popołudniu po parę tygodni były potrawki chleba i parę parów po półtora godzinach od rozpoczęcia jazdy nie dawano zupełnie. Na stacji Sieran transport nas oddawano na tory bocznego haka i wagonów przeprowadzono do Tarni i dyskusji, Tarnia była dosyć dobra i cicha; po wykupaniu się z powrotem do wagonów jedliśmy dalej przez Ural Sybir do jedzenia do Irkucka, tu również nas wykupano tu Tarnia była wstrętna, potem były budy i błoń, program skupiony nadruk i smród, jedliśmy dalej rano tu jeszcze w czarnej pełni, parę razy podczas postoju przeprowadzały konwoj konwojujących nas biegając sami miewiącące tego programu wybierano nikt bytu do tego przy tak silnym mrozie i obawiając się zamarznięcia, także do jedzenia po terenie stalinowej podległy nad morze Japońskie. Skoro jednak karmo wykupione i wykupione trzymał, no więc i kilka dni później, po dobrej nocy, po śniadaniu przekierowaniśmy do lagru który był maledak, a lagru z ujemnością miałem z tym mordę i targanie i naużanie do pracy, bili tu ludzie normalnych narodowości biali czarni i rudy, byli też mordę nim i polacy. Okropny widok przedstawiał ten rok wiele nędzy ludzkich. Nas naturalnie zatrzymano karmo przekierowane do siemii i czerwów, po przejęciu tego interwencyjnego pochodu ruszyliśmy do lagru, przed bramą nas zatrzymano po sprawdzeniu dokumentów grupami wpurowano nas do lagru. Był to lagier bardzo wielki otoczony gospodarstwem i obserwatorami dla posterunków, składał się z nici zanikających do pierwotnej rzeki, na co dzień przeklinały komisje lekarstwa, zatem ustalenia adresu do jakich grup klasen nasz sił morduje mimo dwóch katolickich jedzenia. Potem nasze nas zatrzymał nimi przekierowane do drugiej rzeki tu tylko zasadźmy do baraku po której inni wózki ze wszystkim co jeszcze posiadałem na ręce tam gdzie mi dano miejsce do spania, tylko się odwróciłem a jasny wózka mój to kradli w momencie spokoju, najbardziej nikt da mi by to kazać bez kobiety bardziej bieżącą zdjąć by to dosyć zimno a baraki były chłodne wiele przedtem, nie baraku, wiec spokojnie mogłyście dostać bez makijażu tak jak byłem ubrany tak jak tam nie spoi, Podróżując granicę nas

- 4 -

do pracy do wyładowywania wagonów albo do budowy dróg, codziennie też przy wyprawianiu do pracy grupa nam orkiestra, co nas doprowadzało do niekontrolowanej medycyny nam grupie w kierunkach i gospodarce i grupie nam orkiestra. Były tu misje po misji wykonywane kilkakrotnie ludzi mających imię pracę wykonywać rozbiorów się i ja, dnia 19/11 odjedziamy z Buchą - Nachodząc taką tam misję wiele mamy wata, uciekając przed, przedstawiając do niedzielnego lagru, i wzmianka nas po baraku baraku na tamtejże jak w poprzednim lagrze, same dnia następującego poślednie nas na lagrze skrócone i odprawione do pobliskiego pociągu który nas prowadził do Misz - Stapi, praca tam była bardziej ciężka ta a kolejne przywożono autami serwantskie, ta też wyładowywano do magazynów donych miszowych, kursovych okrągły z Katynem gdzie wykonała to misję odjazd do Katynia. Wszyskie rajskie do pociągu pierwszy okrągły, który naszwał mi Minsk po nim Konsoliec, Drurma, Igarka, Szwecja Laturia, Feliks Dzierżyński, Dalszaj i Tsjewo te są kursovymi i tą do Katynia. Teraz do pociągu praca ruszała się na całe parę gdzie okrągły miał swój termin do rozładowania, terra było pracowni jawnie iły normy były bardzo duże miliardów wyprodukowane kilkanaście ton na jednego człowieka dziennie, mogi wykonywać przy dodatkowym co godzinie, do tak wiele, pracujących sięgających od 10 godzin do 15 godzin, praca była ciężka, a szczególnie normy dostarczane są, co więcej, a tylko terysta grum ciebie, za cały czas pracy prawie całą misję otrzymałem 45 rubli. Pomoc lekarzka była zupełnie podarem, leczaka czegoś nie miał nigdy pomimo że akurat był chory, ja tym samym nie jak tylik mógłem sobie rasywać chorobowią go wystawić na Katynia a ja sklepem baczem na tego, wie, ponieważ się kryje się od dzisiejszych belgiów pracowanych dalej. Wiele dniów domaszenie się mamy wydali swoje siedziby i nas bardsze wsiątko gdzie isty przygotywaliśmy się, jakżeśmy myślą, naszymi rzeczy kraju prosto do nas relacji mają również, i szczególnie pownego dnia kiedy nam polscim i białostockim t.j. polakom, ukraińcom i sydorom życie nas w Katyni. Ta wiele dniów lagru zaczynała nas przemawiać, i mimiemy bandyci napastli we Szwecji kraju, i se nas General Sikorski robiąc z białorusami i białorusami by nas relacjom swolnić by wspólnie walczyć przeciw niemcom, bardziej jednakże robiąc z Polaków i polskim narodem batalistom, a przed paru dniami ten sam narodnik robiąc wszystko a jednego z nas na głosie polaka negatywne powiedział mu aby unieść ta proklamacja polaka sprawę, gdzieś na misji patroli niemieckie, dodając proklamacja ta wasza Polesera, a tu od razu robił mi taki wyprawiony dla relacji,

Dnia 29/^{XII} 41r. zwolnija nas znowu do stacjonu, ale ju^j tylko samych polaków aby to mas w całym tutejszym lagrze internastu, oświeciera nam mazurkiniu i odmian arsicyjnym jecizmy wolni. To oświecideremie przyjmujemy i napisana radzisz nasznicie rukowytka iż nasza miewola. Nabitamy swoje manatki i wracamy na auto które odwozi nas do poprzedniego lagru t.j. Buchta Nachotka. Tu ju^j za rebrami wracay polacy do nich dotarzyja nas. Teraz idziemy do fotografii które będa potrzebne do dokumentow. i dają nam do wyboru: siedem miast do których możemy jechac, ja wybieram Czelabińsk wiec do Czelabińska będą mi wystawione dokumenty, teraz wracając nadwoje pieniądze otrzymałem 185 rubli, ktema bardzo umieszczone ubranie lub obuwie daje nowe jako te biciemy. Potem wracając odwozi nas autem na kolej' wracamy do poczagi pasażerskiej i jedziemy do Wadowiczkia. Tu wprowadzają do baraków do których wracają się i kąc ciekai aż będą gotowe nasze dokumenty. Dnia 2/^I 42r. otrzymujemy dokumenty i bilety na przejazd koleją, i idziemy na kolej' wracamy na poczagu pasażerską i odjeżdżamy do Czelabińska przyjechaliśmy dnia 15/^I 42r. Tu oglądamy się w milicji a si nam powiadająż aby si strzelat sobie pracy w kołachach poza miastem do 24 godzin aby nas si milicja mityga, byle kilka takich kłosów poniemali pracę, reszta nas rozglisimy si oznadzajwai għidby tiegħi zgħażi do armi polakij, wszorci odgħjtaliż jekkis waqqas qassej uż-żewġ dokumentu id-dokumentu iż od nas ocon nam chodzi dati po 50 rubli wystawili dokument na przejazd koleją do Bureżu, przyjechawmy do Bureżu zgħażiems iż do armi polskiej'

Plut. Prabat Julian.